

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BERTILLONSKE SYSTEM, DET

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Det Bertillonske System

Iscenesat af

Lau. Lauritzen.

En usædvanlig munter Farce i
25 lattervækkende Afdelinger.

Optaget af

Nordisk Films Compagni

HOVEDPERSONERNE:

Borgmester Bummelby *Chr. Schröder.*
Hans Fuldmægtig *Fr. Buch.*
Hans Datter Ester *Helene Gammeltoft.*
Journalist Billy Bruun *Rasmus Christiansen.*

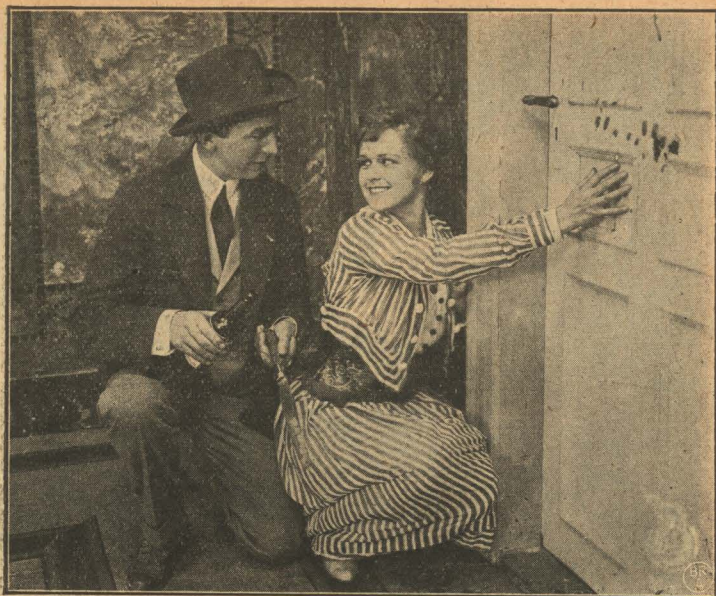
15/5 16.

Frederik Buch.

AFDELINGERNE:

1. To unge Hjerter.
2. Og et faderligt Stivsind!
3. Den dygtige Fuldmægtig.
4. »Jeg har sparet Penge sammen til en Ring!«
5. Frieriet.
6. Et grusomt Afslag.
7. »Min Fuldmægtig skal have min Datter.«
8. En Hævn, der batter noget.
9. Lidt Frugtsaft.
10. Og en Kniv.
11. Hjem fra Klubben.
12. »Her er begaaet et Mord.«
13. Fingeraftrykkene.
14. Politiet arbejder.
15. Til Identificeringsprøve.
16. Detektiv Pinkerton ankommer.
17. Store Undersøgelser.
18. »Nu er det paa Tide, at Du afleverer dine Finger-
aftryk!«
19. Stor Bestyrtelse.
20. Opklaringen.
21. Journalisternes Trusel.
22. Et aftvunget Ja!
23. Lykkeligt forenede.
24. Skandalen dysses ned.
25. Ende!

Borgmester Bummelbys Datter, Ester, elsker den unge Journalist Billy Bruun af sit ganske Hjerter, men maa ikke faa ham. Borgmesteren vil have Esther smedet sammen med sin Fuldmægtig, den ikke helt unge og heller ikke helt bedaarende Søren Willemoes Sørensen, der, ligesom han selv, er en genial Politimand. Billy bliver derfor hurtig klar over, at skal han have Chancer for at blive Medlem af Familien Bummelby, maa han strenge sig voldsomt an . . . Og det gør han da ogsaa

En Aften, da Borgmesteren og Fuldmægtigen er i Klubben, arrangerer han og Esther et lille mystisk Mord. Han faar hende til at dyppe sine Fingre i noget Kirsebærsaft og saa sætte nogle uhyggelige Fingeraftryk paa en Dør. Resten af Saften hældes ud over Gulvet, og en Brødkniv efterlades paa Arenaen for at forøge Virkningen . . . Da den høje Øvrighed vender hjem fra Klubben, konstaterer den straks, at der maa være begaaet et Mord, og at Liget maa være bragt af Vejen. De to Politimænd lader Bladene faa den sensationelle Nyhed og reklamerer med, at det ikke skal vare længe, før Mysteriet er opklaret . . . Det bliver Morgen igen, og man er selvfølgelig ikke kommet et Skridt videre i Sagen . . . Saa er det, der dukker en hemmelighedsfuld Fremmed op. Han præsenterer sig som den berømte Privatdetektiv Nikolaj Pinkerton og lover at løse Problemet i Løbet af en halv Time . . . Og han holder, hvad

han har lovet. Han lader alle de Mennesker, der bor i Huset og dets nærmeste Omegn sammenkalde, og skaffer sig i Besiddelse af deres Fingeraftryk. Esther maa ogsaa lægge Fingre til, og til almindelig Overraskelse og Forfærdelse konstateres det, at de blodige Fingeraftryk, der er fundet paa Døren, maa være hendes. Til alt Held gør Pinkerton imidlertid en ny, og ikke ganske uvæsentlig Opdagelse. Ved en kemisk Analyse af Blodpletterne viser det sig, at disse er frembragt ved en rigelig Anvendelse af Kirsebærsaft. Der er altsaa ikke begaaet noget Mord, og der er altsaa ikke nogen Morder at anholde. Borgmesteren er den geniale Detektiv evig taknemmelig, fordi han har reddet hans Datter, og da den noget ubeskedne Pinkerton, som en Slags Belønning for udført Daad, udbeder sig Esthers Haand, faar han den. Borgmesterens nyhvervede Svinger søn viser sig nu at være identisk med Billy Bruun, og ham vil den gode Bummelby ikke akceptere. Men da Billy og de andre Journalister truer med at lade Mordhistorien komme i Bladene, hvis han gaar fra sit Ord, finder den ærekære Mand det fornuftigst at falde til Føje.

X Det Bertillonske System.

Borgmester Bummelbys Datter, -Esther- elsker den unge Journalist Billy Bruun af sit ganske Hjerte - men maa ikke faa ham. Borgmesteren vil have smedet Esther sammen med sin Fuldmægtig, - den ikke helt unge og heller ikke helt bedaarende Søren Willemoes Sørensen, der - ligesom han selv - er en genial Politimand. Billy bliver derfor hurtig klar over, at han skal have Chancer for at blive Medlem af Familien Bummelby, maa han strænge sig voldsomt an....Og det gør han da ogsaa.....

En Aften, da Borgmesteren og Fuldmægtigen er i Klubben, arrangerer han og Esther et lille mystisk Mord. Han faar hende til at dyppe sine Fingre i noget Kirsebærsaft og saa sætte nogle uhyggelige Fingeraftryk paa en Dør. Resten af Saften hældes ud over Gulvet, og en Brødkniv efterlades paa Arenaen for at forøge Virkningen....Da den høje Øvrighed vender hjem fra Klubben, konstaterer den straks, at der maa være begaaet ^{et} Mord, og at Liget maa være bragt af Vejen. De to Politimænd lader Bladene faa den sensationelle Nyhed og reklamerer med, at det ikke skal vare længe, før Mysteriet er opklaret....Det bliver Morgen igen, - og man er selvfølgelig ikke kommen et Skridt videre i Sagen.....Saa er det, der dukker en hemmelighedsfuld Fremmed op. Han præsenterer sig som den berømte Privatdetektiv Nikolaj Pinkerton og lover at løse Problemet i Løbet af en halv Time.....Og han holder, hvad han har lovet. Han lader alle de Mennesker, der bor i Huset og dets nærmeste Omegn, sammenkalde og skaffer sig i Besiddelse af deres Fingeraftryk. Esther maa ogsaa lægge Fingre til, - og til almindelig Overraskelse og Forfærdelse konstateres det, at de blodige Fingeraftryk, der er fundet paa Døren, maa være hendes. Til alt Held gør Pinkerton inidlertid en ny - og ikke ganske uvæsentlig Opdagelse. Ved en kemisk Analyse af Blodpletterne viser det sig,

(Det Bertilønske System)

at disse er frembragt ved en rigelig Anvendelse af Kirsebørsaft. Der er altsaa ikke begaaet noget Mord,- og der er altsaa ingen Morder at anholde. Borgmesteren er den geniale Detektiv evig taknemmelig, fordi han har reddet hans Datter,- og da den noget ubeskedne Pinkerton - som en Slags Belønning for udført Daad - udbeder sig Esthers Haand,- faar han den. Borgmesterens ny erhvervede Svingerson viser sig nu at være identisk med Billy Bruun,- og ham vil den gode Bummelby ikke akceptere. Men da Billy og de andre Journalister truer med at lade Mordhistorien komme i Bladene, hvis han gaar fra sit Ord, finder den ærekære Mand det fornuftigst at falde til Føje.

(Det Bertilloniske System)

at disse er frembragt ved en rigtig Anvendelse af Kirsebærstift.
 Der er altså ikke begæret noget Mord, - og der er altså ingen Mord-
 der at anholde. Borgmesteren er den geniale Detektiv evig taknem-
 gelig, fordi han har reddet hans Datter, - og da den noget ubekend-
 te Linkerton - som en Slags Belønning for vidt fortjente - udbeder
 sig Bæthens Hænder, - får han den. Borgmesterens nyforvervede Svi-
 Gersøn viser sig nu at være identisk med Billy Brown, - og han vil
 den gode Bummelby ikke acceptere. Men da Billy og de andre Jæger-
 selister truer med at lade Nordhistorien komme i Bløden, hvis
 han gør sig sit Ord, finder den erfarede Mand det fornødt at
 lade til Røje.

Die harte Nuss!

P o s s e .

In den Hauptrollen: Frederik Buch und Oscar Stribolt.

Lotte Krah, die Tochter des Bürgermeisters von Krähwinkel, hat ihr Herz an den Redakteur Fritz Scherenschnitt verloren, der sich mit fünf Gläsern Wasser auf nüchternem Magen in einen Zustand getrunken hat, der ihn befähigt, um die Hand seines Liebchens anzuhalten. Gefasst, wenn auch ein wenig bleich, bringt Scherenschnitt seine Werbung vor. Allein der gestrenge Herr Bürgermeister hat andere Absichten mit seiner Tochter. Er begünstigt sein Faktotum Knoppchen, dessen Ernährungszustand schon an und für sich in seinen Augen eine bessere Empfehlung bildet. Tiefbetrübt, aber noch nicht hoffnungslos meldet Fritz seiner Lotte das magere Resultat seiner Unterredung. Sie entschliessen sich nun, eine List zu gebrauchen. Als am gleichen Abend Krah und Knoppchen ihren Bummel antreten, bespritzt Fritz die weisse Wohnzimmertür mit Kirschsaft. Liebevoller Fingerabdrücke und ein geschliffenes Brotmesser vervollständigen die Indizien von einem sensationellen Mord. Krah und Knoppchen, die mit Entsetzen diese Zeichen einer unheimlichen Tat bemerken, fühlen sich sofort auf der Höhe der Situation. Zunächst wird die Presse verständigt, die durch Fritz Scherenschnitt bereits in den Scherz eingeweiht worden ist. Dann ergeht sich das Stadtoberhaupt in düsteren Vermutungen, aus welchen ihn die Ankunft des Königs aller Detektive endlich entreisst. Der Detektiv ist niemand anders als Fritz, der eine Untersuchung der Fingerabdrücke nach dem System Bertillon vorschlägt. Die Untersuchung ergibt nun, dass die Fingerabdrücke des Mörders und die, welche das Käthchen höchst widerwillig abgibt, identisch sind. Der König der Detektive tritt nun als Retter der Verdächtigten auf, indem er das Resultat einer chemischen Analyse verkündet, das ergeben hat, dass sich in dem Blut an der Tür Spuren von Kirschsaft be-

(Die harte Nuss!)

finden und es sich daher nicht um einen Mörder, sondern um ein Schleckermäulchen handelt. Der glückliche Bürgermeister verspricht dem Verteidiger seiner Tochter die Erfüllung jeden Wunsches und zieht daher das ihm gelegte Netz mit eigener Hand zu. Er ist gefangen und scheint es nicht einmal heftig zu bereuen, als seine Lotte nun, statt an die Brust des dicken Knoppchen, in die Arme des langen Fritz Scherenschnitt sinkt.

(Die beste Kunst)
finden und es sich daher nicht zu einem Nöthigen sondern zu ein
Schlackerbüchsen handelt. Der glückliche Bürgermeister verspricht
den Verteidigen seiner Tochter die Erfüllung jeden Wunsches und
nicht daher den ihm gefasste Netz mit eigener Hand zu. Er ist ge-
trogen und scheitert es nicht einmal fertig zu bereuen, als seine
Lotte nun, statt an die Brust den linken Knopfen, in die Arme
des langen Fritz Scherenschnitt sticht.

Le système anthropométrique.

Mlle Emilie Tropicourt, fille du maire de Petitville, a donné son coeur au jeune journaliste M. Georges Lebrun, mais son père cruel ne veut pas leur donner son consentement. Il préfère pour gendre son bras droit, l'adjoint Alcazar Tiracing, qui est ni très jeune ni très beau, mais qui, comme le maire, est un policier génial.

Georges Lebrun comprend, que pour appartenir à la famille Tropicourt, il lui faut faire quelque chose d'extraordinaire. Voici comment il s'y prend :

Un soir quand le maire et son bras droit sont allés au cercle, il prépare à l'aide d'Emilie un petit ^a assassinat mystique. Il demande d'abord à Emilie de tremper les doigts ⁿ dans du sirop de cerises et puis mettre des empreintes digitales sur la porte. Le reste du sirop il verse sur le plancher et un couteau de ^c cuisine jeté sur le lieu du crime ajouté à l'effet sinistre.

Quand les magistrats rentrent du cercle, ils constatent de suite qu'un assassinat a été commis et que le corps a été éloigné. Ils communiquent la nouvelle sensationnelle aux journalistes en leur affirmant que ce sera une mince affaire pour eux d'éclaircir le mystère.

Le lendemain matin on n'a cependant trouvé aucun ^c trace de l'assassin. Mais par bonheur un homme apparaît sur la scène qui se fait passer pour le détective célèbre Nicolas Pinkerton. Il demande qu'on le conduise de suite sur le lieu du crime, promettant de résoudre le problème, et il tient aussi ce qu'il a promis. Il commence par convoquer tous les locataires de la maison et tous les gens du voisinage pour examiner leurs doigts.

Le système anthropométrique.

2)

Ils doivent tous déposer leurs empreintes digitales et on peut se faire une idée de la confusion générale, quand c'est constaté que les empreintes digitales sur la porte sont à Emilie.

Par bonheur le détective génial fait une nouvelle découverte qui est bien importante. Il procède à une analyse chimique, qui démontre que le prétendu sang sur la porte n'est que du sirop de cerises. Donc il n'y a ni d'assassin à arrêter ni d'assassinat^{commis}/

Le maire, plein de gratitude envers l'homme qui a sauvé et sa fille et son honneur lui demande comment il peut le récompenser.

Pinkerton est cependant assez indiscret pour lui demander la main de sa fille, ce qu'il lui accorde aussi. Mais quand le maire découvre que son nouveau gendre est identique à Georges Lebrun, il ne veut pas de lui, mais Georges et les autres journalistes le menacent de publier toute l'histoire dans les journaux, s'il ne consentit pas à l'union des deux jeunes gens.

Le maire n'a pas de choix, car il n'ose pas perdre sa fameuse réputation de policier génial.

Il doivent tous déposer leurs empreintes digitales et on peut se faire une idée de la confusion générale, quand on voit que les empreintes digitales sur la porte sont à Emilie. Par bonheur le détective général fait une nouvelle découverte qui est bien importante. Il procède à une analyse chimique, qui démontre que la prétendue sang sur la porte n'est que du sirop de cerises. Donc si vous n'avez pas de sirop de cerises...

Le maître, plein de confiance envers l'homme qui a sauvé sa fille et son honneur lui demande comment il peut le récompenser. Pinkerton est cependant assez indiscret pour lui demander le nom de sa fille, ce qu'il lui accorde aussitôt. Mais quand le maître découvre que son gendre est identique à Georges...

Lebrun, il ne veut pas de son argent et les autres jours assistent le mariage de son fils. Il ne consentit pas à leur mariage. La maître n'a pas de choix, car il ne peut pas perdre sa fiancée...

réputation de policier général.